

у всъкиго отъ васъ, у самитѣ дѣца даже, които сѫ едва на петь години, има идеята за голѣмство. Често съмъ срѣщалъ дѣца на 5—6 години, у които се е зародила мисълъта, че сѫ голѣми, че сѫ грамадна сила и че могатъ много нѣщо да направятъ. Срѣщалъ съмъ и религиозни дѣца които мислятъ, че сѫ много голѣми: „Не ме закачайте, казватъ тѣ, „че като махна съ прѣста, всичко мога да направя“, Такива дѣца, като ги накарате да вдигнатъ нѣкой човълъ, не могатъ. Защо не могатъ да го дигнатъ? Само защото мислятъ, че сѫ голѣми, когато въ действителностъ не сѫ. Ако мислѣха, че сѫ малки, тѣ щѣха да могатъ да го дигнатъ. Това можете да го провѣрите. Останете въчте въ себе си въ положението на дѣте, вложете въ ума си една мисълъ — ако не се тревожите, тя ще има десетъ пъти по голѣма активна сила, отколкото, ако се постоянно тревожите. Когато се изправите прѣдъ ключа на електрическата лампа, какво се изисква отъ васъ? Само да завѣртите ключа. И тази сила, която ще употребите, е много малка. Свѣтътъ е тѣй устроенъ отъ Бога, че ви праштатъ само да завѣртите този ключъ. А какво правятъ мнозина? Спиратъ се прѣдъ ключа и започватъ да философствуватъ. Така никаква свѣтлина нѣма да блѣсне. Не ви трѣбва никакво философствуване тукъ — едно движение на ржката, и свѣтлината — условие за да може да четете — ще блѣсне. Сѫщиятъ законъ е и сутринъ' когато се събудите — завѣрвате вашия ключъ и казвате „виждамъ“. И душата, като влѣзѣ въ човѣшкото тѣло, и тя има ключъ и, като го завѣрти, казва: „Виждамъ слънцето“. Ако забравите да зѣвѣртите вашия ключъ, вие ще бѫде-